

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความรู้ ความตระหนักต่อภัยพืชมลพิษทางสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา ทางไกลที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรสาคร
ชื่อนักศึกษา	นายณริศ ทวีสุข
สาขาวิชา	การศึกษายุ่งใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง
ภาควิชา	การศึกษานอกโรงเรียน
ปีการศึกษา	2541

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้และความตระหนัก พร้อมทั้งเปรียบเทียบความรู้ และความตระหนักของนักศึกษาทางไกลที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ ระยะเวลาการทำงาน แหล่งพักอาศัย และการติดตามเหตุการณ์ข่าวสารมลพิษทางสิ่งแวดล้อม โดยใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการให้นักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ตอบแบบทดสอบและแบบสอบถาม จำนวน 378 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การเปรียบเทียบพหุคูณแบบ LSD. และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาทางไกลที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความรู้เกี่ยวกับมลพิษทางสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า นักศึกษาทางไกลที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีรายได้ และแหล่งที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีระดับความรู้เกี่ยวกับมลพิษทางสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยจากผลการเปรียบเทียบความรู้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป มีความรู้เกี่ยวกับมลพิษทางสิ่งแวดล้อมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท และ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 5,000 บาทและต่ำกว่า ส่วนนักศึกษาทางไกลที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีเพศ อายุ ระยะเวลาการทำงานและการติดตามเหตุการณ์ข่าวสารมลพิษทางสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน มีระดับความรู้เกี่ยวกับมลพิษทางสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

2. นักศึกษาทางไกลที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีระดับความตระหนักเกี่ยวกับมลพิษทางสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับสูง และพบว่า นักศึกษาทางไกลที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีอายุแตกต่างกัน มีความตระหนักเกี่ยวกับมลพิษทางสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยจากผลการเปรียบเทียบความตระหนัก พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป มีความตระหนักเกี่ยวกับมลพิษทางสิ่งแวดล้อมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 19 ปีและต่ำกว่า สำหรับนักศึกษาทางไกลที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีเพศ รายได้ แหล่งพักอาศัย และการติดตามเหตุการณ์ข่าวสารมลพิษทางสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน มีความตระหนักเกี่ยวกับมลพิษทางสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจากผลการเปรียบเทียบความตระหนักพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป มีความตระหนักเกี่ยวกับมลพิษทางสิ่งแวดล้อมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 5,000 บาทและต่ำกว่า และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาทางไกลที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ที่มีระยะเวลาการทำงานแตกต่างกัน มีความตระหนักเกี่ยวกับมลพิษทางสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาศึกษาทางความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และความตระหนัก ต่อปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาทางไกลที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ความรู้กับความตระหนักเกี่ยวกับมลพิษทางสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

4. แนวทางการแก้ไขปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมตามความคิดเห็นของนักศึกษาทางไกลที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในเรื่องน้ำเสียส่วนใหญ่เห็นว่าควรใช้มาตรการออกกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 36.31 ในเรื่องอากาศเสีย ส่วนใหญ่เห็นว่าควรใช้มาตรการใช้กฎหมายควบคุมยานพาหนะและโรงงานอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 35.89 และในเรื่องขยะมูลฝอย ส่วนใหญ่เห็นว่าควรใช้มาตรการใช้กฎหมายควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 28.27

สำหรับประเด็นอื่น ๆ ในการแก้ไขปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมทั้ง 3 ด้าน ของนักศึกษาทางไกลที่ได้เสนอไว้ มีดังนี้ ในการแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ เห็นควรใช้การติดตั้งเครื่องบำบัดน้ำเสียตามโรงงานอุตสาหกรรม การรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์แม่น้ำลำคลอง ส่วนการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศเห็นควรใช้วิธีการรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และการปลูกต้นไม้ในเขตชุมชนให้มากขึ้น และการแก้ไขปัญหามลพิษทางขยะมูลฝอย เห็นควรใช้วิธีการตั้งโรงงานกำจัดขยะเพิ่ม การเพิ่มจำนวนรถเก็บขยะและกำลังคน รวมทั้งการกำหนดพื้นที่ในการทิ้งขยะอย่างแน่ชัด